

Lesninger 2. søndag i fasten (år B)

1. lesning 1 Mos 22,1–2.9a.10–13.15–18

Vår far Abrahams offer

I de dager ville Gud sette Abraham på prøve. Han sa til ham: «Abraham!»

Og Abraham svarte: «Ja, her er jeg.»

Da sa han: «Ta Isak, din eneste sønn, som du er så glad i, og dra til Moria-landet! Der skal du ofre ham som brennoffer på et av fjellene som jeg vil vise deg!»

Abraham gav seg på vei med sønnen Isak. Da de kom til det stedet Gud hadde sagt, bygde Abraham et alter der og la veden til rette. Og Abraham rakte ut hånden og grep kniven for å ofre sin sønn.

Da ropte Herrens engel til ham fra himmelen og sa: «Abraham, Abraham!»

Og han svarte: «Ja, her er jeg.»

Da sa engelen: «Legg ikke hånd på gutten og gjør ham ikke noe! For nå vet jeg at du frykter Gud, siden du ikke engang sparte din eneste sønn for meg.» Da Abraham så opp, fikk han øye på en vær som hang fast etter hornene i et kjerr like bak ham. Da gikk han bort og tok væren og ofret den som brennoffer istedenfor sin sønn.

Herrens engel ropte enda en gang til Abraham fra himmelen: «Jeg sverger ved meg selv, lyder ordet fra Herren: Fordi du gjorde dette og ikke sparte din eneste sønn, vil jeg velsigne deg rikt og gjøre din ætt så tallrik som stjernene på himmelen og som sanden på havets strand. Dine etterkommere skal ta byene fra sine fiender,

og i din ætt skal alle folk på jorden bli velsignet fordi du adlød mitt ord.»

Responsoriesalme Sal 116 (115),10 og 15,16–17. 18–19

Omkved: Jeg skal vandre for Herrens åsyn i de levendes land.

Jeg trodde, derfor talte jeg,
såre plaget var jeg.
Jeg vil påkalle Herrens navn.
Hans helliges død teller for ham.

Se, Herre, jeg er jo din tjener,
din tjenerinnes sønn.
Du har løst mine lenker.
Med takkoffer vil jeg påkalle Herrens navn.

For folkets åsyn
vil jeg holde mine løfter til Herren,
i templets forgårder,
i Jerusalems midte.

2. lesning Rom 8,31b–34

Gud sparte ikke sin egen Sønn

Brødre, hvis Gud er for oss, hvem kan da være mot oss? Han som ikke sparte sin egen Sønn, men prisgav ham for oss alle, kan han annet enn med ham gi oss del i alle sine gaver? Hvem vil våge å anklage dem Gud har utvalgt? For Gud er den som frikjenner. Hvem skal kunne sitte til doms over dem? For Kristus Jesus er død, ja, oppstanden, og troner ved Guds høyre hånd, og går nå i forbønn for oss.

Evangelievers

Ut fra skyen lød en røst:

«Dette er min egen sønn, han som jeg har kjær. Lytt til ham!»

Evangelium Mark 9,2–10

«Dette er min egen sønn, han som jeg har kjær»

På den tid tok Jesus med seg Peter, Jakob og Johannes og førte dem avsides, opp på et høyt fjell. Der ble hans skikkelse forvandlet for øynene på dem, og hans klær ble skinnende hvite – så hvite at ingen bleker på jorden kan gjøre maken. Og de så for seg Elija og Moses, som kom og talte med Jesus.

Da tok Peter til orde og sa: «Rabbi, det er godt at vi er her! La oss sette opp tre hytter, en til deg, en til Moses og en til Elija» – han visste ikke hva han skulle si, så forferdet var de blitt.

Da kom en sky og senket seg over dem, og ut fra skyen lød en røst: «Dette er min egen sønn, han som jeg har kjær. Lytt til ham!» Og med ett, da de så seg omkring, var det ingen andre å se der enn Jesus alene.

Men på veien ned fra fjellet gav Jesus dem streng beskjed om ikke å fortelle noen hva de hadde sett, før Menneskesønnen var stått opp fra de døde. De merket seg dette ordet, men begynte så å drøfte seg imellom hva dette med å oppstå fra de døde skulle bety.